

(Marián Sterančák) Ed Bridges a jeho manželka Marge strávili dvadsať rokov úsilím zabezpečiť pre svojho mierne retardovaného syna patričnú starostlivosť. Odmietli preto aj návrh psychiatra, aby umiestnili syna do ústavu. Nakoniec sa rozhodli založiť centrum, kde by Jim a iní podobne postihnutí mohli získať základné pracovné návyky, kde by sa nenudili, miesto, kde by sa mohli aj zabaviť. V roku 1953 sa ich vízia stala skutočnosťou.

Keď apoštoli prosili Ježiša, aby rozpustil hladné zástupy, dostali zaujímavú odpoveď: „Vy im dajte jesť!“ Ježiš ich postavil pred neriešiteľný problém, ktorý apoštoli jednoducho nemohli splniť. On to ale vedel. Ale pre neho to problém nebol. Toto nasýtenie by bolo možné aj bez oných päť chlebov a dvoch rýb. Ježiš opäť dokonale spája konkrétnu situáciu s vyučovaním. Ukazuje model spolupráce človeka s Bohom. Boh je stále činný. Koná svoje dielo vykúpenia. Z jeho strany je ponúknuté všetko. Očakáva, že mu ponúkneme to, čo od neho už máme - schopnosti, silu, um, aj materiálne veci -, aby ich mohol rozmnožiť pre dobro nás aj našich blízkych. Preto by sme mali stále počítať s jeho mocou. A uvidíme zázraky...

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)